

opnaae dette Niemed kan der gaaes frem ad 2 Hovedveie — som iøvrigt naturligviis meget vel i det enkelte Tilfælde kunde forenes —, idet Forræderen enten kan skabe en Magt imod Staten indenfor dennes egne Grændser, det vil sige vække Oprør, eller til Maalets Opnaaelse benytte fremmede Magters Bistand; men hvad enten det ene eller andet Middel benyttes, bliver Forbrydelsen i sit Væsen den samme. At denne Forbrydelse, der fra Statens Standpunkt upaatvivlelig maa betragtes som den største og farligste af alle, bør belægges med Livsstraf; derom vil der neppe være forskjellige Meninger, ligesaa lidt som det vil kunne være Gjenstand for Tvivl, at Forbrydelsen bør anses som fuldbyrdet ved Skabelsen af den fjendtlige Magt imod Staten i det angivne Niemed, altsaa ved Oprørets Opvækkelse, eller derved at den Paagjældende sætter sig i Forbindelse med en fremmed Magt, uden at der kan være Tale om til Begrebet om Forbrydelsens Fuldbyrdelse at fordrø, at Hensigten skal være naaet, i hvilket Tilfælde der practisk ofte slet ikke vilde blive Spørgsmaal om at bringe Straffen i Anvendelse paa Forræderen. Efter Forholdets særegne Bestaffenhed maa der imidlertid her væsentlig skjælnes imellem Hovedmændene, eller Anslyfterne af et Oprør eller en forræderisk Overenskomst med en fremmed Magt, og dem, der kun tage en mere eller mindre underordnet Deel i det af Andre i forræderisk Hensigt fremkaldte Oprør. Hvor stor end de Sidstes Forbrydelse er, maa det dog tages i Betragtning, at der ikke blot i dette Tilfælde er den almindelige væsentlige Forskjel imellem Hovedmændenes og de underordnede Deeltageres Strafverdighed, men den Forstyrrelse af Begreberne, den Dphidselse af Gemytterne, den Oplosning af Samfundsforholdene og derved aabnede Væe Mark for Forsørelser, Intimidationer o. s. v., som et Oprør af nogen Betydning paa den ene Side vil drage med sig og paa den anden Side mere eller mindre har til sin Forubjætning, taler formeentlig ganske særdeles for, paa de blot Forlebede og Billedte at anvende en meget mindre og efter Forbrydelsens Bestaffenhed i og for sig betragtet endog forholdsviis mild Straf. Ogsaa af practiske Grunde turde det være anbefalelsesværdigt,

ikke for den store Mængde Deeltagere i et Oprør at bestemme Livsstraf eller en sig dertil nærrende Straf, som Staten, naar Tilfældet virkelig maatte indtræde, dog ikke vel vilde kunne beslutte sig til at bringe i Anvendelse, saa at Følgen af meget strænge Straffebestemmelser practisk let kunde blive den, at Mange, der have gjort sig skyldige til Straf for Deeltagelse i Oprøret, kom til at gaae reent frie for Straf. I Overensstemmelse hermed har man i Udkastets § 77 2det Stykke foreslået, at de, som deeltage i et Oprør — selvfølgelig med Kundskab om sammes landsforræderiske Formaal —, skulle anses med Strafarbejde mindst i 3 Aar. Straffens laveste Grad er fastsat med det Hensyn for Die, at den skal være alvorlig, men paa samme Tid har man dog, i Betragtning navnlig af, at ofte en stor Deel meget unge, let bevægelige Mennesker kunne have ladet sig drage med ind i Oprøret, sat Straffen saaledes, at efter Omstændighederne Forbedringshuusarbejde kan indømmes.

I nær Forbindelse med det i § 77 omtalte Landsforræderi staaer det, der omhandles i Udkastets § 78, hvor Nogen sætter sig i Forbindelse med en fremmed Regjering for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler imod den danske Stat eller dog for at formaae den til at indblande sig i dennes Anliggender eller optræde med Fordringer paa samme. De sidstnævnte Tilfælde, der kunne være af høist forskjellig Natur efter Bestaffenheden af den tilsigtede Indblanding i Statens Anliggender eller de fremkaldte Fordringer paa Staten bør formeentlig anses med en ringere Straf end det førstommeldte Tilfælde, for hvilket Straffen endog ikke vel kan sættes ringere end til Livsstraf, naar Forræderen har hidført en Krig eller bevirket, at de fjendtlige Forholdsregler ere paa begyndte, jfr. og den norske Straffelov Kap. 9 § 2. Medens Straffen i modsat Fald formenes at burde kunne gaae ned til Strafarbejde i mindst 4 Aar, har man troet at maatte give Straffebestemmelsen for hine i § 78 2det Stykke omtalte Tilfælde en saadan Bidde, at Straffen paa den ene Side kan gaae op til 10 Aars Strafarbejde, men paa den anden Side ned til den laveste Grad af Strafarbejde